

[Finansministeren.]

fra regeringens side til støtte til de unges uddannelse. Om det just skal foregå i den form, som de ærede forslagsstillere her har stillet forslag om, er jeg dog temmelig skeptisk over for. Jeg tror, der findes andre og mere hensigtsmæssige veje. Men jeg forstår, at der nu skal nedsættes et udvalg, og jeg kan sige, at der under udvalgsarbejdet fra regeringens side vil være al mulig velvilje med hensyn til at finde frem til den bedst mulige form for støtte til de unges uddannelse; så må vi se, hvilken form vi kan finde frem til.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen): Jeg er i stand til at takke såvel den højtærede finansminister som de fleste af de ærede ordførere for megen velvilje over for det lovforslag, vi har fremsat. Der var kun én ordfører, det ærede medlem hr. Arne Bertelsen, som vendte sig direkte imod forslaget. Det ærede medlem ønskede, at man i stedet for skulle støtte de studerende ved hjælp af lån. Jeg kan herom henvise til de bemærkninger, der blev fremsat fra mit partis side ved første behandling af lovforslaget om ungdommens uddannelsesfond, bemærkninger, der gik ud på, at vi gerne så en forøgelse af lånemassen, og endvidere gik ud på, at vi ønskede at fremme lånevejen derigennem, at man indførte afskrivninger på lån, en tanke, jeg har set senere er blevet optaget i en leder i dagbladet Politiken. Hvis det er en af de veje, som den højtærede finansminister mener det kunne være godt at drøfte, vil vi også gerne drøfte dette spørgsmål positivt.

Jeg vil gerne svare den højtærede finansminister og de ærede ordførere på en indvending, der er fremsat mod lovforslaget, en indvending, som der ikke er nogen grund til ikke at være opmærksom på under den debat, vi skal have om lovforslaget i folketingsudvalget; denne indvending gik ud på — det var navnlig den højtærede finansminister, som mente, han havde pligt til at gøre den gældende — at man herved fik skatteregler, der i hvert fald kunne se ud, som om de var indviklede. Nu er det jo ikke altid, forekommer det mig, at man skal afvise et lovforslag på skatteområdet, fordi det umiddelbart kan

forekomme lidt indviklet. Jeg tror dog, den højtærede finansminister vil være enig med mig i, at nogle af de regler, der har voldt et vist administrativt besvær, nogle af de fradragsregler, vi har i øjeblikket, jo på mange måder har virket fremmende på opsparingen. De nye regler, vi har fået, som jo giver både skatteyderne og administrationen et vist besvær, tror jeg har været fremmende for et godt formål. Jeg tror, det samme vil blive tilfældet, hvis dette lovforslag bliver gennemført. Her er der ganske vist ikke tale om en opsparing, men om et forbrug, et forbrug, der efter min mening er mindst lige så godt som en opsparing, nemlig beløb, som man formår familier og forældre til at anvende på deres børns uddannelse, således at uddannelsen i almindelighed fremmes. Det er jo blevet hævdet — det lå vel også i det ærede medlem hr. Peter Niensens principielle betænkkeligheder og i det ærede medlem hr. Morten Langes mere end principielle betænkkeligheder — at man også på anden måde kunne støtte behovet for en videregående, en dybtgående uddannelse. Jeg skal gentage, at det har vi ikke afvist, men jeg tror — det gjorde også det ærede medlem hr. Baunsgaard opmærksom på — at der er et væsentligt udækket behov, som man kan imødekomme ved bestemmelser af denne karakter.

Jeg skylder vist det ærede medlem hr. Morten Lange at gøre opmærksom på, at støtten eller i hvert fald fradragsmuligheden holder op, når det 28. år indtræder. Jeg forstod på det ærede medlem, at han mente, at på det tidspunkt indtræder også seniliteten. Det kan jo ikke være særlig behageligt for medlemmer af det høje ting at høre, at det netop er på dette tidspunkt, den begynder, for så har man jo forladt den grænse, hvor man bevæger sig under seniliteten.

Jeg tror, der er uhyre meget afgørende i den betragtning, som det ærede medlem hr. Foged fremkom med: at man gennem dette lovforslag får inddraget familierne og derved sparer staten for ekstra udgifter.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard, der udtalte sig venligt om tankerne i lovforslaget, var inde på, at man jo herved yder tilskud, og at andre skulle betale dette tilskud. Ja men synes det ærede medlem